

РОЗДІЛ VII. ТЕОРІЯ І МЕТОДИКА ВИХОВАННЯ

УДК 373.2.01:159.947.5

DOI <https://doi.org/10.26661/2522-4360-2021-2-29>

ПРОБЛЕМАТИКА МОТИВАЦІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Бєлова О. Б.

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри логопедії та спеціальних методик

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

вул. Огієнка, 61, Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна

orcid.org/0000-0001-6162-4106

alena.bielova77@gmail.com

Ключові слова: *мотив, мотивація, мотиваційна готовність, мотивація навчання, мотивація досягнення, компоненти мотивації, діти старшого дошкільного віку.*

У науковому дослідженні здійснено теоретичний аналіз мотиваційної готовності до школи дітей старшого дошкільного віку. Мета дослідження – здійснити теоретичний огляд наукових джерел, присвячених мотиваційній готовності до шкільного навчання дітей старшого дошкільного віку. Метод дослідження – аналіз наукових джерел. Завдання дослідження: виклад теоретичного аналізу як класичних, так і сучасних досліджень щодо проблеми вивчення мотиваційної готовності до шкільного навчання дітей старшого дошкільного віку; опис термінів «мотив», «мотивація» та терміносполук «мотивація навчання», «мотивація досягнення», «компоненти мотивації», «мотивація готовності до школи»; визначення особливостей розвитку мотиваційної готовності до школи в дітей дошкільного віку; встановлення основних факторів, що впливають на розвиток мотивації; обґрунтування оптимальних періодів формування мотивації у дітей; розкриття значимості для дитини мотиваційної готовності до навчання в школі. Під час наукового теоретичного дослідження було розкрито зміст терміносполук та визначено значення мотиваційної готовності до школи. Зазначено, що у дітей старшого дошкільного віку під впливом пізнавальних та соціальних мотивів формуються внутрішні мотиви, які впливають на навчальний процес. У процесі навчальної діяльності дитина на достатньому рівні здатна усвідомлювати, контролювати та керувати своїми діями та бажаннями. Це підтверджує сформованість у неї довільної поведінки і визначає готовність до шкільного навчання. Визначено, що на розвиток мотивації впливає взаємна робота працівників педагогічного колективу дошкільних закладів та членів сім'ї дитини. Їх взаємодія дозволяє правильно організувати навчальний процес дитини, налаштувати її на діяльність, здійснити контроль за виконанням завдань, вчасно надати допомогу, підтримку та застосувати інші методи заохочення, які будуть спонукати дитину до виконання навчальних завдань. Проаналізовано, що починати розвивати мотивацію найкраще з раннього віку з продовженням у дошкільному. У цей період у дітей закладаються базові моделі мотивації, які мають вирішальне значення для встановлення міцних внутрішніх мотиваційних орієнтацій. Встановлено, що мотиваційна готовність до школи передбачає бажання дитини стати учнем і навчатися в школі. Відбувається формування внутрішньої установки, якісні зміни у психічній сфері, тобто засвоєння системи чинних шкільних правил, розуміння оцінювання, формування потреби для досягнення успіху, вироблення адекватної самооцінки та рівня домагань.

PROBLEMS OF MOTIVATIONAL READINESS FOR LEARNING IN SCHOOL FOR CHILDREN OF OLDER PRESCHOOL AGE

Bielova O. B.

*Ph.D. in Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Speech Therapy and Special Techniques
Kamyanets-Podilsky Ivan Ohienko National University
Ohienko str., 62, Kamyanets-Podilsky, Khmelnytsky region, Ukraine
orcid.org/ 0000-0001-6162-4106
alena.bielova77@gmail.com*

Key words: *motive, motivation, motivational readiness, learning motivation, achievement motivation, motivation components, children of older preschool age.*

In the scientific research, the theoretical analysis on the problem of studying motivational readiness for schools of older children has been carried out. The purpose of the study is to conduct a theoretical review of scientific sources devoted to the motivational readiness for the schooling of older preschool children. Research methods: analysis of scientific sources. Objectives of the study: presentation of theoretical analysis of scientific sources, both classical and modern, research on the problem of studying the motivational readiness for the schooling of older preschool children; description of the terms “motive”, “motivation” and terms such as “learning motivation”, “achievement motivation”, “motivation components” and “school readiness motivation”; determining the features of the development of motivational readiness for school in preschool children; identification of the main factors influencing the development of motivation; substantiation of the best periods of motivation formation in children; disclosure of the significance for the child of motivational readiness to study at school. During the scientific theoretical research, the content of terms was revealed and the meaning of “motivational readiness for school” was determined. It is noted that in children of older preschool age under the influence of cognitive and social motives are formed internal motives that affect the learning process. In the process of educational activity, the child is sufficiently aware of, control and manage its actions and desires, it confirms the formation of arbitrary behaviour, and determines the readiness for schooling; it is revealed that the development of motivation is influenced by the mutual work of employees of the teaching staff of preschool institutions and family members. Their interaction allows to properly organize the child’s learning process, adjust it to activities, monitor the implementation of tasks, provide timely assistance, support and apply other methods of encouragement that will motivate the child to perform educational tasks; it was analyzed that it is best to develop motivational components to start at an early age and continue in preschool. During this period, children are laid down basic models of motivation, which are crucial for establishing strong internal motivational orientations; it is established that the motivational readiness for school presupposes the child’s desire to become a student and study at school. There is a formation of “internal attitude”, qualitative changes in the mental sphere: mastering the system of current school rules; understanding of evaluation; the formation of the need to succeed; adequate level of self-esteem and demands.

Постановка проблеми. Мотиваційна готовність дітей старшого дошкільного віку до навчання в школі стає актуальною проблемою в освітньому просторі. Навчання є провідною діяльністю у початкових класах, тому успішне виконання пізнавальних завдань та ефективність навчання залежить від сформованості мотиваційної сфери у дошкільному середовищі. Недостатній розвиток мотивації викликає труднощі в майбутніх школярів

під час опанування ними нових знань, умінь та навичок.

Завданнями нашого дослідження є такі: виклад теоретичного аналізу як класичних, так і сучасних досліджень щодо проблеми вивчення мотиваційної готовності до шкільного навчання дітей старшого дошкільного віку; опис термінів та терміносполук; визначення особливостей розвитку мотиваційної готовності до школи в дітей

дошкільного віку; встановлення основних факторів, що впливають на розвиток мотивації; обґрунтування оптимальних періодів формування мотивації у дітей; розкриття значимості для дитини мотиваційної готовності до навчання в школі.

Аналіз досліджень. Проблема вивчення мотиваційної готовності до шкільного навчання дітей старшого дошкільного віку є актуальною у різних світових культурах, що доводять сучасні та класичні дослідження вітчизняних та зарубіжних науковців. Вчені розглянули питання важливості розвитку мотивації у дітей раннього (С. Latorre, M. Adam, W. Adam) та дошкільного (G. Affandi, L. Mariyati) віку, вивчили ефективний вплив сформованої мотивації на особистість дитини у цілому (Л. Божович, Н. Гуткіна, Т. Іовлева, І. Лісіна, С. Рубінштейн, Н. Салміна, О. Смірнова, І. Тиханова, К. Amrai, J. Filgona, D. Gwany, A. Hamzeh, P. Hadi, A. Okoronka E. Shahrzad, J. Sakiyo та ін.), а також залежність розвитку мотивації від суспільного впливу (Н. Гуткіна, А. Маркова). Науковці розробили моделі навчання для підкріплення мотивації дітей та визначили методи діагностики мотивації досягнення (L. Mariyati, G. Affandi, R. Afandi). Вчені проаналізували взаємозалежність навчальних підходів і навчальних досягнень та мотивації досягнень (F. Bakhtiarvanda, A. Sana, D. Kazem & A. Hojjat). Науковці визначили спільні риси готовності до навчання та навчальних успіхів дітей у школі (R. Dangol & S. Milan). Вчені описали вплив мотивації навчання та навчального середовища на ефективний розвиток дітей та обґрунтували важливість співпраці між педагогічним колективом та членами родини під час формування навчальної мотивації у дітей (N. Asvioa & A. Suharmonc). Науковці виділили базові мотиви, які впливають на розвиток мотивації у старших дошкільників (Н. Нижегородцева, В. Шадриков).

Мета статті – теоретичне вивчення мотиваційної готовності до шкільного навчання дітей старшого дошкільного віку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Аналіз наукових джерел з зазначеної проблеми дає підстави розглянути основні терміни, які будуть використовуватись у нашій роботі. Це такі терміни: «мотив», «мотивація», а також такі терміносполуки: «мотивація навчання», «мотивація досягнення», «компоненти мотивації» та «мотивація готовності до школи». Розкриття зазначених термінів дозволить нам розкрити важливе питання мотиваційної готовності дітей старшого дошкільного віку до шкільного навчання. Для реалізації будь-якого завдання необхідно мати *мотив*, тобто потребу або бажання, що змушує особистість діяти та досягати визначеної мети.

Мотивація – психічна активність особистості, яка стимулює бажання та підтримує цілеспря-

мовану дію. Активізація поведінки відбувається з участю біологічних, емоційних, соціальних та когнітивних сил. Термін «мотивація» використовується для опису того, чому людина щось робить.

Мотивація навчання – вплив внутрішніх або зовнішніх сил, які стимулюють розумову активність, спрямовують особистість до пізнавальної діяльності. Джерелом мотивації можуть бути інтереси, потреби, прагнення, ідеали.

Мотивація досягнення – це бажання бути успішним. Таке бажання вимагає від особистості чималих зусиль та наполегливості для подолання перешкод, життєвих викликів.

Компоненти мотивації – це активація, наполегливість та інтенсивність. Активація включає рішення ініціювати поведінку. Наполегливість – це постійні зусилля, спрямовані на досягнення мети. Інтенсивність – це зосередженість та енергійність, яка спрямована на досягнення мети.

Розуміння вищезазначених термінів та терміносполук розкриває зміст *мотиваційної готовності до школи*, що передбачає бажання дитини стати учнем і навчатися в школі. Це своєрідна сформованість внутрішньої установки (перехід від ігрової позиції до навчальної), якісне перевлаштування психічної сфери, що включає засвоєння системи чинних шкільних правил, розуміння оцінювання, сформованість потреби досягнення успіху (не боятись невдач), сформованість адекватного рівня самооцінки (усвідомлення своїх можливостей) та домагань (розвинені вольові зусилля).

Пізнання оточуючого світу дитиною відбувається з перших днів її життя (С. Latorre, M. Adam, W. Adam). Згодом відбувається внутрішнє спонукання до навчання, що часто називають мотивацією. Базисні моделі мотивації, які мають вирішальне значення для встановлення міцних внутрішніх мотиваційних орієнтацій, починають формуватися в ранньому віці. Саме дошкільні навчальні заклади мають можливість посприяти розвитку мотивації у дітей [17].

L. Mariyati, G. Affandi, R. Afandi, оцінюючи мотивацію досягнень (за тестами Бендера-Гештальта та Неймеєрсе) [13; 20] у дітей дошкільного віку, вказували на її позитивний вплив на академічну успішність у початковій школі. Вони зазначали, що загальна готовність до школи та навчальна мотивація збільшують рівень мотивації досягнення. Такі результати дослідження були виявлені у 32,6% дітей першого класу. Окремо було визначено, що готовність до школи покращила успішність лише 8,9% дітей. Позитивний вплив мотивації досягнень на навчальні академічні показники був виявлений у 32,5% учнів [20].

Як зазначають науковці, мотивація досягнення має більше значення під час засвоєння першокласниками освітньої програми початкової

школи, ніж їх загальна готовність. Вчені, зокрема F. Bakhtiarvanda, A. Sana, D. Kazem & A. Hojjat, стверджують, що навчальні підходи пов'язані з навчальними досягненнями та мотивацією досягнень [16], а також існує пряма залежність між готовністю до навчання та навчальними досягненнями учнів (R. Dangol & S. Milan) [18]. На думку N. Asvioa, A. Suharmoc, мотивація навчання та навчальне середовище позитивно впливають на розвиток дітей [15].

Розроблені моделі навчання підвищують рівень мотивації в дітей до пізнавальної активності (L. Mariyati, G. Affandi, R. Afandi). Для досягнення ефективних результатів під час формування мотивації досягнення у дошкільників необхідно застосовувати двосторонній вплив, тобто залучення педагогічних працівників із закладів освіти та членів сім'ї. Завданням батьків є підкріплення моделей навчання відповідним контролем, належним піклуванням та доглядом за дитиною [20].

Сімейна підтримка, за словами N. Asvioa, A. Suharmoc, є важливою під час навчання та виховання дитини. Батьківська присутність під час навчальної діяльності та активна участь у домашніх (налагодження позитивних стосунків у сім'ї), громадських дошкільних заходах (співпраця з вихователями) сприяє кращому мотиваційному розвитку їх дітей [15].

Дослідження G. Affandi, L. Mariyati доводять, що в різних світових культурах існують відмінності щодо питання готовності дитини до початкової школи. Кожен вивчений ними регіон мав свої особливості щодо розвитку готовності до школи. Одні педагоги зосереджуються на сформованості зорового сприйняття, рухової координації, зорово-рухової інтеграції та пам'яті. На їхню думку, це достатній розвиток дитини до школи. Високий рівень готовності автори визначили в інших регіонах, де зверталась увага на розвиток когнітивних аспектів, а саме сформованість у дітей старшого дошкільного віку критичного мислення, спостережливості, дрібної моторики, адекватного сприйняття оціночного фактору, соціальної адаптації, навчальної мотивації, емоційної врівноваженості та навичок запам'ятовування (різні види пам'яті) [12].

K. Amrai, E. Shahrzad, A. Hamzeh, P. Hadi вказують на слабкий зв'язок між компонентами мотивації (самооцінка, заохочення, здібності, конкурентоспроможність, соціальна приналежність, досягнення майбутніх цілей, інтерес до навчання тощо) та навчальними досягненнями. Під час їх дослідження було виявлено, що діти, які значну увагу приділяли завданням ціннісного навчання, використовували когнітивні та моніторингові стратегії і мали більшу академічну успішність. На думку авторів, це сприятиме позитивному впливу на самодисципліну та самоефективність [14].

Мотивація, за словами J. Filgona, J. Sakiyo, D. Gwany, & A. Okoronka, є впливовим фактором під час навчання, успіх якого залежить від того, як мотивована особистість. Мотивація активізує дітей досягати навчальні цілі. Важливо визнати той факт, що мотивація навчання є центральним елементом ефективного засвоєння знань, умінь та навичок. Навчання є важкою працею, яку можна здійснити лише за допомогою мотивації. Звичайна присутність дітей на занятті не є гарантією того, що вони хочуть вчитися. Це лише ознака того, що діти живуть у суспільстві, в якому прийнято відвідувати школу. Високомотивовані діти не відчують проблем у навчанні, тоді як невмотивовані діти визнають труднощі і, як правило, не мають бажання вчитися. Оскільки сучасна освіта є обов'язковою, педагогічні працівники несуть відповідальність за те, щоб мотивувати дітей до навчання [19].

C. Рубінштейн поняття «мотив» порівнював із будівельним матеріалом, із якого вибудовується характер, тому мотиви, на його думку, виконують дві функції: 1) спонукають та спрямовують діяльність дитини; 2) надають діяльності суб'єктивний характер. З огляду на це навчальна діяльність майбутнього школяра визначається його мотивами [7].

На думку А. Маркової, на розвиток мотиваційної сфери дошкільника впливає суспільно-ціннісний мотив [5]. Готовність до навчання визначається мотиваційною готовністю, яка включає достатньо розвинену потребу в знаннях, уміннях, бажанні постійно вдосконалюватися. Відсутність навчальної мотивації, за словами Л. Божович, призводить до труднощів, які будуть ускладнювати процес навчання дитини в школі [2].

Л. Божович, Н. Салміна, Т. Іовлева, І. Тиханова, Н. Гуткіна розглядають мотиваційну готовність до шкільного навчання як якість особистісної готовності. Вони підкреслюють важливість мотиваційного компонента, оскільки від характеру мотиву залежить вибір засобу для досягнення результату діяльності та характер дій [2; 8; 3].

Н. Гуткіна стверджує, що мотиваційна сфера старшого дошкільника включає різні мотиви, які баланують залежно від його потреб.

Соціальний мотив – вплив соціальних факторів на мотиви навчання (прагнення отримати схвалення, успіх, престиж). Перевага соціального мотиву вказує на необхідність дитини зайняти в суспільному просторі нову соціальну позицію. У дитини виникає потреба в спілкуванні з дорослими, їй необхідна їхня підтримка, схвалення, оцінювання. У цей період життя комунікативна сформованість досягає достатнього рівня (О. Смірнова) [9]. Спілкування між дитиною та дорослим стає позаситуативно-особистісним, у дошкільника з'являється потреба у визнанні та повазі (І. Лісіна) [4].

Пізнавальний мотив – структурний механізм навчальної діяльності, що означає прагнення здобувати знання. Дитина потребує нової та цікавої інформації. Знижений соціальний мотив (установка на вчителя, оцінку, успіх тощо) вказує на недостатній рівень готовності до школи. Інтелектуальний розвиток дитини, не підкріплений соціальною потребою (виконувати вказівки вчителя, сприймати адекватно оцінки), призводить до розчарувань, емоційних переживань, незацікавленості у навчанні.

Навчальний мотив – прагнення досягати успіхів у навчальній діяльності (уникнення особистісних невдач, незадоволення вчителя і батьків). Навчальний мотив включає достатній розвиток пізнавального, соціального мотивів та мотиву досягнення. На думку автора, індивідуальність дитини здатна схилитися до одного з означених мотивів [3, с. 8–10].

Л. Божович до мотиваційної готовності відносила *пізнавальні* (пізнавальні інтереси, інтелектуальна активність для опанування новими знаннями, вміннями та навичками, які дитина не може задовольнити вдома) та *соціальні мотиви* (потреба в позитивному оцінюванні, комунікативна розкутість дозволяють дошкільнику прийняти свою позицію в суспільному оточенні). На думку вченої, у дошкільників під впливом зазначених мотивів починають формуватися внутрішні мотиви, які допомагають дитині включитися в навчальний процес як суб'єкту діяльності. Усі дії, наміри та бажання усвідомлюються, керуються. Це свідчить про сформованість довільної поведінки, що визначає готовність до шкільного навчання [2, с. 23–24].

Н. Нижегородцева та В. Шадріков виділяють шість ґрунтовних мотивів, що впливають на розвиток мотивації старшого дошкільника:

- соціальні мотиви – розуміння значущості стати учнем, необхідності навчатися;
- навчально-пізнавальні мотиви – інтерес до нових знань;
- оцінювальні мотиви – прагнення отримати оцінку і схвалення дорослого;
- позиційні мотиви – інтерес до зовнішньої атрибутики шкільного життя;
- зовнішній мотив щодо школи може виражатися так: «Я піду до школи, тому що мама так сказала»;
- ігровий мотив, неадекватно перенесений у навчальну діяльність, може виражатися так: «Я хочу до школи, бо там можна гратися з друзями» [6, с. 11].

Не готовою до шкільного навчання, на думку Д. Солдатова, є дитина, в котрій ще не сформовані мотиви та внутрішні позиції учня. Така дитина характеризується такими рисами: відсутністю прагнення йти до школи, що виражається через імпуль-

сивність поведінки; відсутністю стійкої ієрархії мотивів; невизначеністю навчально-пізнавальних мотивів; низьким рівнем усвідомлення своїх спонукань, коли дитина не може вербалізувати мотиви навчання чи пояснити його значення [10].

На думку О. Белової, Х. Войтанович, у дітей з психофізичними порушеннями, зокрема з порушеннями мовлення, мотивація недостатньо сформована. У таких дітей спостерігаються такі особливості: труднощі в поведінці; недостатня активність та сміливість у прийнятті рішень; низький рівень спрямованості та зацікавленості у виконанні завдань; невміння організувати свої дії та досягати кінцевої мети. Визначено, що через недорозвинення мовлення діти пасивні в спілкуванні з оточуючими, в їх поведінці проявляється сором'язливість, вразливість, тривожність, замкнутість, невпевненість у своїх можливостях. Через можливий осуд та критику вони бояться виявляти активність. Їхні дії вмотивовані мало, тому вони можуть відмовлятися виконувати завдання [1].

Висновки і перспективи подальших розробок у цьому напрямі. Аналіз теоретичного дослідження з проблеми вивчення мотиваційної готовності до школи дітей старшого дошкільного віку дозволяє зробити такі висновки:

1) визначено, що проблема розвитку мотивації у дітей є актуальною у науковій психолого-педагогічній площині і розглядається як зарубіжними, так і вітчизняними науковцями;

2) розкрито значення термінів «мотив», «мотивація» та терміносполук «мотивація навчання», «мотивація досягнення», «компоненти мотивації», «мотиваційна готовність до школи»;

3) зазначено, що у дітей дошкільного віку під впливом пізнавальних та соціальних мотивів формуються внутрішні мотиви, які включають їх в навчальний процес. Під час навчання відбувається усвідомлення, контроль та керування діями та бажаннями, що свідчить про сформованість довільної поведінки і визначає готовність дітей до шкільного навчання;

4) визначено, що на розвиток мотивації впливає взаємна робота працівників дошкільних закладів та батьків. Така співпраця дозволяє правильно організувати навчальний процес дитини, налаштувати її на діяльність, здійснити контроль за виконанням завдань, надати допомогу, підтримку та застосувати інші методи заохочення, які будуть спонукати дитину до виконання навчальних завдань;

5) проаналізовано, що починати розвивати мотивацію найкраще з раннього віку та необхідно продовжувати у дошкільному. Саме у цей період закладаються базові моделі мотивації, які мають вирішальне значення для встановлення міцних внутрішніх мотиваційних орієнтацій;

б) встановлено, що мотиваційна готовність до школи передбачає бажання дитини стати учнем і навчатися в школі. Відбувається формування внутрішньої установки. Мотиваційна готовність до навчання в школі включає в себе сформовану потребу дитини в здобутті нових знань, умінь, а також у прагненні їх удосконалю-

вати. Навчальна діяльність дошкільника повинна включати систему різних мотивів, які спрямовані на бажання працювати й доводити будь-яку справу до логічного завершення, прагнення до успіху тощо;

7) перспективою нашого вивчення є дослідження мотивації у дітей з логопатологією.

ЛІТЕРАТУРА

1. Белова О., Войтанович Х. Розвиток мотивації у молодших школярів з порушеннями мовленнєвого розвитку. *Вісник Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Серія «Корекційна педагогіка і психологія»*. Кам'янець-Подільський : ПП «Медобори-2006», 2018. № 9. С. 46–50.
2. Божович Л.И., Благоннадежина Л.В. Изучение мотивации и поведения детей и подростков. Москва : Педагогика, 1972. 352 с.
3. Гуткина Н.И. Психологическая готовность к школе. СПб : Питер, 2004. 208 с.
4. Лисина М.И. Подготовка к школьному обучению и общение детей со взрослыми. *Формирование школьной зрелости ребенка*. Таллин, 1982. С. 97–100.
5. Маркова А.К. Формирование мотивации учения в школьном возрасте. Москва : Просвещение, 1983. 96 с.
6. Нижегородцева Н.В. Шадриков В.Д. Психолого-педагогическая готовность ребенка к школе. Москва : ВЛАДОС, 2001. 256 с.
7. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. СПб : Питер, 2000. URL: <http://psylib.org.ua/books/rubin01/index.htm>.
8. Салмина Н.Г., Иовлева Т.Е., Тиханова И.Г. Внутренняя позиция школьника и социальная желательность у детей старшего дошкольного и младшего школьного возрастов. *Культурно-историческая психология*. 2007. № 1. С. 56–62.
9. Смирнова Е.О. Особенности общения с дошкольниками. Москва : Академия, 2000. 160 с.
10. Солдатов Д.В. Диагностика мотивационной готовности к школьному обучению : автореф. дисс. ... канд. психол. наук. Москва, 1996. 20 с.
11. Шадриков В.Д. Развитие познавательных способностей. *Одаренный ребенок*. Москва, 2004. № 5. С. 6–12.
12. Affandi G.R., & Mariyati L.I. Kesiapan Sekolah Dasar Pada Siswa Sekolah Dasar Awal (Kajian Budaya Dan Psikodiagnostik). *Prosiding Keragaman dan Eksistensi Kearifan Lokal sebagai Modalitas Pemersatu Bangsa*. Surabaya. 2018. P. 85–98.
13. Affandi G.R., & Mariyati L.I. Uji Validitas Bender-Gestalt Test dengan Menggunakan Nijmeegse Schoolbekwaamheids Test (NST) sebagai Kriteria untuk Mendeteksi Kesiapan Anak Masuk Sekolah Dasar. *Jurnal Psikologi dan Kesehatan Mental*. 2018. № 2 (2). P. 84–95.
14. Amrai K., Shahrzad E., Hamzeh A. and Hadi P. The relationship between academic motivation and academic achievement students. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2011. № 15. P. 399–402.
15. Asvioa N., Suharmoc A. The Influence of Learning Motivation and Learning Environment on Undergraduate Students' Learning Achievement of Management of Islamic Education, Study Program of Iain Batusangkar In 2016. *Noble International Journal of Social Sciences Research*. 2017. № 2 (2). P. 16–31.
16. Bakhtiarvanda F., Sana A., Kazem D., & Hojjat A. F. The Moderating Effect Of Achievement Motivation On Relationship Of Learning Approaches And Academic Achievement. *Procedia Social and Behavioral Sciences*. 2011. 28. P. 486–488.
17. Carlton Latorre, Martha & Winsler, Adam. Fostering Intrinsic Motivation in Early Childhood Classrooms. *Early Childhood Education Journal*. 1998. 25. P. 159–166.
18. Dangol R., & Milan S. Learning Readiness And Educational Achievement Among School Students. *The International Journal of Indian Psychology*. 2019. № 7 (2). P. 467–476.
19. Filgona J. & Sakiyo J. & Gwany D & Okoronka A. Motivation in Learning. *Asian Journal of Education and Social Studies*. 2020. № 10. P.16–37.
20. Mariyati L.I., Affandi G.R., Afandi R. School Readiness and Achievement Motivation as Academic Achievement Predictors in Elementary School Students. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*. 2020. № 24. P. 1475–7192.

REFERENCES

1. Bielova O., Voitanovych Kh. (2018). Rozvytok motyvatsii u molodshykh shkolariv z porushenniamy movlennievoho rozvytku [Development of motivation in junior schoolchildren with speech development disorders]. *Visnyk Kamianets-Podilskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Ohienka. Korektsiina pedahohika i psykhohihiia*. Kamianets-Podilskyyi : “Medobory-2006”. № 9. P. 46–50.
2. Bozhovich L.I., Blagonadezhina L.V. (1972). Izuchenie motivatsii i povedeniya detey i podrostkov [Study of motivation and behavior of children and adolescents]. Moskva : Pedagogika. 352 s.
3. Gutkina N.I. (2004). Psihologicheskaya gotovnost k shkole [Psychological readiness for school]. St. Petersburg : Piter. 208 s.
4. Lisina M.I. (1982). Podgotovka k shkolnomu obucheniyu i obschenie detey so vzroslyimi [Preparation for school and communication of children with adults]. *Formirovanie shkolnoy zrelosti rebenka*. Tallin. P. 97–100.
5. Markova A. K. (1983). Formirovanie motivatsii ucheniya v shkolnom vozraste [Formation of learning motivation in school age]. Moskva: Prosveschenie. 96 s.
6. Nyzhehorodtseva N.V. Shadrykov V.D. (2001). Psykholoho-pedahohycheskaia hotovnost rebenka k shkole [Psychological and pedagogical readiness of the child for school]. Moskva : VLADOS. 256 s.
7. Rubinshteyn S.L. (2000). Osnovyi obschey psihologii [Fundamentals of general psychology]. St. Petersburg: Piter. <http://psylib.org.ua/books/rubin01/index.htm>.
8. Salmina N.G., Iovleva T.E., Tihanova I.G. (2007). Vnutrennyaya pozitsiya shkolnika i sotsialnaya zhelatelnost u detey starshego doshkolnogo i mladshego shkolnogo vozrastov [The internal position of the student and social desirability in children of senior preschool and primary school age]. *Kulturno-istoricheskaya psihologiya*. № 1. P. 56–62.
9. Smirnova E.O. (2000). Osobennosti obscheniya s doshkilnikami [Features of communication with preschoolers]. Moskva : Akademiya. 160 s.
10. Soldatov D.V. (1996). Diagnostika motivatsionnoy gotovnosti k shkolnomu obucheniyu [Diagnosis of motivational readiness for schooling]... avtoref. dis. kand. psihol. nauk: spets. Moskva, 20s.
11. Shadrikov V.D. (2004). Razvitie poznavatelnykh sposobnostey [Development of cognitive abilities]. *Odarenniy rebenok*. Moskva. № 5. P. 6 – 12.
12. Affandi G. R., & Mariyati L. I. (2018). Kesiapan Sekolah Dasar Pada Siswa Sekolah Dasar Awal (Kajian Budaya Dan Psikodiagnostik). *Prosiding Keragaman dan Eksistensi Kearifan Lokal sebagai Modalitas Pemersatu Bangsa*, Surabaya. P. 85–98.
13. Affandi G. R., & Mariyati L. I. (2018). Uji Validitas Bender-Gestalt Test dengan Menggunakan Nijmeegse Schoolbekwaamheids Test (NST) sebagai Kriteria untuk Mendeteksi Kesiapan Anak Masuk Sekolah Dasar. *Jurnal Psikologi dan Kesehatan Mental*. 2 (2). P. 84–95.
14. Amrai K., Shahrzad E., Hamzeh A. and Hadi P. (2011). The relationship between academic motivation and academic achievement students. *Journal of Procedia Social and Behavioral Sciences*. 15. P. 399–402.
15. Asvioa N., Suharmonc A. (2017). The Influence of Learning Motivation and Learning Environment on Undergraduate Students' Learning Achievement of Management of Islamic Education, Study Program of Iain Batusangkar In 2016. *Noble International Journal of Social Sciences Research*. № 2 (2). P. 16–31.
16. Bakhtiarvanda F., Sana A., Kazem D., & Hojjat A. F. (2011). The Moderating Effect Of Achievement Motivation On Relationship Of Learning Approaches And Academic Achievement. *Procedia Social And Behavioral Sciences*. 28. P. 486–488.
17. Carlton Latorre, Martha & Winsler, Adam. (1998). Fostering Intrinsic Motivation in Early Childhood Classrooms. *Early Childhood Education Journal*. 25. P.159–166.
18. Dangol R., & Milan S. (2019). Learning Readiness And Educational Achievement Among School Students. *The International Journal of Indian Psychology*. 7 (2). P. 467–476.
19. Filgona J. & Sakiyo J. & Gwany D & Okoronka A. (2020). Motivation in Learning. *Asian Journal of Education and Social Studies*. 10. P.16–37.
20. Mariyati L.I., Affandi G.R., Afandi R. (2020). School Readiness and Achievement Motivation as Academic Achievement Predictors in Elementary School Students. *International Journal of Psychosocial Rehabilitation*. № 24. P. 1475–7192.